

HET VISSERIJBELEID IN DE GEMEENTERAADSZITTING TE BRUGGE

MARATONZITTING

Maandag jl. hield de Brugse gemeenteraad, met enige vertraging i.v.m. voorgaande jaren (ten gevolge van de financiële moeilijkheden?) de jaarlijkse bespreking van de begroting voor het komende jaar. Alhoewel er slechts 74 punten aan de agenda waren — ongemeen bescheiden voor Brugge — waaronder dan toch de stadsbegroting en de begrotingen van de 4 gemeentebedrijven, duurde de zitting zes en een half uur, inbegrepen een korte koffiepauze.

NIEUWE KONCESSIE VISAFSLAG UITGESTELD!

Vorige week reeds kondigden wij aan dat de nieuwe concessie visafslag aan de dagorde zou komen, wellicht zonder noemenswaardige wijzigingen t.o.v. de oude formule, spijs vele protesten.

In extremis werd de zaak echter uitgesteld, gezien er aan de gemeenteraadsbeslissing van december 1974 nog geen gestalte werd gegeven, nl. het vooraf samenstellen van een commissie met de onderscheiden belanghebbers, die tegen uiterlijk 31 maart 1975 een nieuw voorstel van concessie of een andere formule moest uitwerken. Wij begrijpen dan ook de lichtzinnige poging niet om toch even te trachten de kwestie er ongewijzigd door te drukken. Heeft het artikel in het Visserijblad hen tot bezinning gebracht?

Raadslid Ramon (BSP) maakte de gelegenheid gebruik om te protesteren tegen het feit dat hij driemaal vruchteloos de beide dossiers ging inzien tijdens de voorafgaande week en daar geen enkel stuk in aantrof. Tenslotte kwam hij 's zaterdags te weten dat het punt zou verdaagd worden.

Schepen Raes (CVP) verontschuldigde zich dat het dossier zich wel ergens anders op het stadhuis bevond, maar spijtig genoeg niet waar het hoorde te zijn. Het is dus weer uitkijken welke bokkesprongen de huidige meerderheid met de visafslaghistorie nog zal uithalen, nu ze al twee maanden liet verlopen en nog amper een maand overhoudt om de besprekingen tot een goed einde te brengen. Tenminste als ze zich aan de vervaldatum wil houden, die ze zichzelf oplegde. Nu ja, men is te Brugge al gewoon dat het niet zo nauw mee genomen wordt.

BEHEERDER M.B.Z.

Een ander belangrijk, maar tevens netelig, punt was de benoeming van een nieuwe beheerder-afgevaardigde van de stad in de Maatschappij der Brugse Zeevaartinrichtingen. Dit ingevolge het beëindigen van het mandaat van ere-burgemeester Pierre Vandamme in de loop van de maand maart a.s. De Stad Brugge heeft recht op twee beheerders in de M.B.Z. en tot hiertoe waren dit Pierre Vandamme en eerste schepen Fernand Traen. Laatstgenoemde zou kortelings P. Vandamme opvolgen als voorzitter, en zelf vervangen worden door..... ja, door wie? Naar verluidt achten meerderen zich geroepen (het is immers de moeite van het meepakken waard), maar dient de uitverkorene nog aangeduid. De twee kandidaten die de meeste kans maken in de schoot van de meerderheidsfractie zouden de schepenen Lucien Verstraete uit Zeebrugge en André Vanden Abele uit Brugge zijn.

Burgemeester Van Maele zou echter de kandidatuur steunen van schepene Verstraete, die echter het ACW op zijn weg vindt met een duidelijk veto. Een en ander bracht mee dat de meerderheid die tot bij het begin van de zitting nog in spoed bijeenkwam, het daar evenmin eens kon worden en dan tijdens en na de pauze verder bakkeleide, zonder de zegen van het ACW te kunnen meekrijgen, niettegenstaande geen van beide kandidaten zelf tot het ACW behoren.

Ook dit punt werd dan maar uitgesteld, tot zichtbaar ongenoegen van schepene Verstraete, die zich wellicht in zijn bestaanszekerheid bedreigd ziet; immers het mandaat geldt voor zes jaar en als het waar zou zijn dat burgemeester Van Maele zich in 1977 door enkele bekwaamere schepenen zou willen omringd zien, dan zou de heer Verstraete zich toch ook nog een tijdje in de politieke run kunnen handhaven. Dit postje wordt immers rijkelijk beloond.

Gezien én de visafslag, én de aanduiding van deze beheerder tamelijk dringend zijn, zal het schepenkollege wellicht genooddaakt zijn in maart toch de gemeenteraad bijeen te roepen — normaal niet voorzien — zodat de ondoelmatigheid waarmee gewerkt wordt, uiteindelijk een dure aangelegenheid wordt.

VISMIJN WERKT MET VERLIES

Bij de behandeling van de begroting van het gemeentebedrijf voor vismijn en vissershaven, nam zoals verwacht raadslid Vanhouteghem (VU) uit Zeebrugge het woord.

De oppositie had a.h.w. de taken een beetje verdeeld, daar de BSP tussenkwam over het slachthuis en de vee- en groentenmarkt, om dan toch allemaal — ook de enige PVV'er Claes — aan te vallen op het grond- en bouwbeleid.

Om echter bij de vismijn en de vissershaven te blijven, betoogde de heer A. Vanhouteghem dat naar zijn mening de begroting voor deze gemeentelijke regie nogal bij de haren getrokken was en dat er naar bepaalde cijfers op het eerste zicht wat gegooid werd met de „klak” van de schepen. Men verwacht blijkbaar een opbrengst aan vis over 1975 van 600.000.000 fr. Dit zou dan 7,5 miljoen aan vismijnrechten (tegen 1,25 %) en 13,2 miljoen aan losrechten (tegen 2,40 %, zonder echter rekening te houden met ca. 55 miljoen fr. garnaal) moeten opbrengen. Hij vreesde dat deze ramingen te optimistisch zouden zijn, daar men voor 1974 ook overschot had, alhoewel hij toen dezelfde opmerking maakte. Hij schijnt thans weer gelijk te zullen krijgen, want na een slecht vierde kwartaal '74, zijn ook januari en februari archi-zwak.

Waar men vorig jaar zeer optimistisch 4,2 miljoen ontvangsten raamde voor de bennenverhuring (en daar waarschijnlijk op verre na niet zal komen), is men nu wat gaan inbinden en zakte men tot 4 miljoen. Hierop voerde de h. Vanhouteghem aan dat dit nog veel geld is, gezien de bennen tegen 6 + 6 = 12 fr aangerekend worden; hij klaagde aan dat dit het gevolg is van de zeer dure overname die de stad betaalde voor het — versleten — materiaal van de twee gewezen bennenverhuurders, die bovendien tegen goede voorwaarden in dienst van de stad mochten komen. Indertijd had hij dit door de vingers willen zien, gezien de stellige belofte van schepene Raes dat dit een eerste noodzakelijke stap was in de richting van algehele sanering ter vismijn. Hij had hier nu wel enige spijt van, gezien de huidige perikelen met de visafslag.

Schepene Raes schijnt hier dus al een even gewillig dienaar van de burgermeester te zijn als zijn voorganger in de vismijn, schepene Verstraete, daar hij evenmin moedige initiatieven durft te nemen, zonder eerst braaf zijn baas te raadplegen.

Voorts merkte de interpellant op dat de diverse terugbetalingen voor elektriciteit- en waterverbruik en de ontvangsten uit concessies (visafslag en kraantjes) en vanwege de Kielbankuitbating, integendeel aan de magere kant waren t.o.v. vorig jaar (2,62 miljoen i.p.v. 2,55 miljoen), vooral gezien recente verklaringen van de schepenen dat de elektriciteit duurder zou aangerekend worden, dat het waterverbruik strenger zou gecontroleerd worden en ook gezien er voor 1975 alleszins al ca. 400.000 fr. meer van de visafslag zal komen.

Hij had ook een harde opmerking voor een schijnbaar onschuldige post „toevallige ontvangsten” die zomaar van 30 duizend naar 200 duizend opgetrokken wordt, alhoewel de rekeningen 1973 aantonen dat er amper 54 duizend binnenkwam. Wellicht zal de schepen in de toekomst omhalingen met de schaal organiseren in de vismijn, als hij niet toekomt.

Langs de kant „ontvangsten” slaagt men er dan nog in een tekort (nadat uiteraard de voorziene uitgaven werden opgeteld) van 2.177.653 fr te moeten inschrijven, dat door de stad zal moeten bijgepast worden.

Uitgaven: De h. Vanhouteghem — die zich aanvankelijk ook had beklagd over het ontbreken van ook maar één letter of één cijfer toelichting bij de begroting, of van enige verklarende nota, zodat een kat er haar jongen niet meer zou in terugvinden, verwonderde zich dan — bij zijn opmerkingen over de 'uitgaven' aangeland — over het plots drastisch optrekken van de afschrijvingen (van 1,1 miljoen naar 2,5 miljoen in één jaar). Wetende dat de hogere overheid een herwaarding van de onroerende eigendommen had bevolen, vond hij de stijging toch groot. Zonder enige uitleg daaromtrent, zou iedereen wantrouwen koesteren.

De bezoldigingen gaven volgens spreker dan een andere al even troosteloze als ophefmakende aanblik. Stijgingen bij het administratief personeel van 60 % en bij het werkkledenpersoneel van 65 %, van de patronale lasten met 66,5 % en een verdubbeling van de verzekeringskosten, bezorgden hem een „verschot”.

Inderdaad van 7,4 miljoen naar 12,3 miljoen is héél wat. Men mag dan nog rekening houden met een indexatie van 16 à 18 ten honderd, benevens met de sociale programmatie, de anciënniteiten en de nieuwe verplichtingen om werkkledij te verschaffen en ook te wassen. Bovendien moet men weten dat het personeelsbestand niet toegenomen is, noch zal toenemen. Hij vond het trouwens al hoog genoeg.

Maar de klap op de vuurpijl is wel dat als men gaat cijferen, de loonlasten in het gemeentebedrijf der vismijn en vissershaven (dus een **BEDRIJF**, en geen dienstverlenend kantoor dat onproductief is) **40 procent** bedragen, waar hij 25 % al veel zou vinden.

Hij stelde zich dan ook de vraag of men niet beter zou ophouden met het beheer **IN REGIE**, en de uitbating terug onderbrengen in de veilige stadsbegroting, waar verliezen niet zo opvallen en waar ze ongemerkt kunnen ten laste van de gehele gemeenschap gelegd worden, als men er toch niet in slaagt een zuiniger en rationeler beheer aan de dag te leggen.

Zijn verwondering over de rariteiten van deze begroting was echter nog niet uitgeput, wanneer hij de uitgaven voor de vissorteerders onder de loupe nam: bezoldiging van 7,5 naar 8,3 miljoen, wat nog aannemelijk lijkt, maar dit onmiddellijk gevolgd door een **DALING** van de patronale lasten van 2,5 naar 2 miljoen frank. Zulks vond hij vismijn-latijn, waarvan hij het geheim graag zou kennen en waarin vele werkgevers zouden geïnteresseerd zijn. Hij had zelf berekend dat 8,3 miljoen vermenigvuldigd met (slechts) 30 %, reeds 2,5 miljoen fr. als resultaat gaf. Dus...

(Vervolg-blz. 4)

(Vervolg van blz. 3)

De kroon op het werk kwam dan bij debehandeling van de buitengewone dienst, vnl. bij de buitengewone uitgaven (voor investeringsgoederen). Mooi afgerond wellicht tot de hogere duizendtallen staan daar te pronken : 500.000 fr voor ereloon architect „Ontmoetingscentrum” (café-restaurant) op te richten in de vismijn, eerste verdieping. Deze plannen moeten immers wel betaald worden, maar zijn volgens verklaringen van de burge-meester (althans voorlopig) begraven. Dat zal dan wel een begrafenis „eerste klas” zijn.

Vervolgens nog 500.000 F. voor ereloon-architect « Gebouwen Kielbankstraat ». Het betreft hier het dienstgebouw voor de visserij naast de scheepswerf De Graeve, waar nu allerlei kleine bedrijfjes wat gammel en krottig gehuisvest zijn; een gebouw (of moeten we weer eerbiedig schrijven : PROJEKT) dat met veel tam-tam werd aangekondigd, aanvankelijk voor en dikke zestig en bij het tweede plan reeds voor 90 miljoen Fr., maar waarover nu zeer luidruchtig... gezwezen wordt. Inderdaad : in de begroting 1974 stond reeds 20 miljoen ingeschreven als eerste schijf voor de realisatie. Nu zijn de werken nog steeds niet begonnen, laat staan dat de aanbesteding zou gebeurd zijn, maar er is voor 1975 voorzien : de ronde som van 0 frank 0 centiem. Ook zonder uitleg.

Zal ook dit ereloon voor een gelukkige architect uiteindelijk op kosten van de gemeenschap (gezien het vismijnbedrijf verlies lijdt) voor de drol betaald zijn ?

Samen maakt dit dus al één miljoen voor prestige-plannen, die wel passen in de propaganda-kraam van de vrolijke « bestuurders », maar veel minder

in een begroting die méér dan twee miljoen verlies vertoont of nog in de rekeningen van een stad die met financiële moeilijkheden worstelt en dan nog het lef heeft de Belgische steden en gemeenten aan te voeren, die woensdag jl. te Brussel aan de klaagmuur van de regering gingen staan om meer... toelagen af te bedelen.

HET ANTWOORD VAN DE SCHEPEN

Schepen Raes, die het zo te zien, allemaal niet kan helpen, antwoordde met enkele cijfers van zijn baasje, kriskras door mekaar, en kon de interpellant slechts wijzen op één berekeningsfoutje, waar deze de vislos-rechten eerst aan slechts 2,25 i.p.v. aan 2,40 % had berekend.

De schepen moest aldus het raadslid op onhandige wijze herinneren aan het feit dat hij vorig jaar een onsympathieke opslag van losrechten had doorgevoerd, wat enig geïrriteerd bij de oppositie teweegbracht.

Hij verwekte echter algemene hilariteit toen hij de enorme loonstijgingen trachtte uit te leggen met het argument dat hij « de cijfers van de rekendienst gekregen had » en dat « ze bijgevolg wel juist zouden zijn ».

Raadslid Vanhouteghem betreurde dat hij eigenlijk geen antwoord op zijn vragen had gekregen, waarop schepen van financiën Vanden Abeele de reddende hand uitstak om zijn verzuipende kollega te redden, met de belofte dat hij de cijfers zou onderzoeken en nadien schriftelijk uitleg zou geven.

Als dat de leiding is van de vissershaven te Zeebrugge, dan zeggen we : « Schepen Raes : Gij neemt de visserij alleen voor een melkkoe. Ga naar huis en gij zult de visserij een dienst bewijzen ! ».

BERICHTEN EN INFORMATIES VAN DE REDERSCENTRALE

OPLOSSING VOOR DE ONGEVALLENVERZEKERING IN ZICHT

Bij herhaling werd de onrechtvaardige spreiding van de premie voor de ongevallenverzekering in de zeevisserij sedert de toepassing van de nieuwe wetgeving aangeklaagd.

Immers dient thans een ongevallenpremie te worden betaald per aangemonsterde dag. Hierdoor zijn in hoofdzaak de kustvissers-reders benadeeld omdat het aantal vaartdagen, dus de dagen waarop er eigenlijk risico is, doorgaans gevoelig lager ligt dan het aantal aangemonsterde dagen en dit gezien de specifieke regeling die voor de kustvisserij geldt.

Gezien het Fonds in elk geval over een bepaalde som per jaar moet beschikken om de ongevallenvergoedingen, renten enz. te betalen, heeft de huidige regeling dus tot gevolg dat de premie op een onrechtvaardige manier gespreid is over de reders : de ene betaalt teveel, de andere te weinig.

Door de Rederscentrale werd reeds lang een formule ingediend, volgens dewelke de premie betaald zou moeten op de werkelijke vaartdagen, maar ook zodanig dat op die dagen waarop niet wordt uitgevaren, en er enig risico — zij het dan beperkt — kan zijn de verzekering doorloopt. Dit werd reeds lang gunstig geadviseerd door het Technisch Comité van het Fonds, maar, zoals reeds gemeld, is door een samenloop van omstandigheden de knoop nog steeds niet doorgehakt.

Wij gaan hierover niet opnieuw uitwijden, temeer daar inmiddels hoopgevend en positief nieuws is binnengekomen.

Zoals eerder medegedeeld heeft het Beheerscomité van het Fonds voor Arbeidsongevallen te Brussel op 17 februari het voorstel van de Rederscentrale behandeld en een vertegenwoordiging van het Fonds heeft zich bereid verklaard thans de praktische mogelijkheden te komen bespreken. Dit gaat door te Oostende in de loop van volgende week. 't Wordt tijd na twee jaar !

DECCA

Het is eenieder ongetwijfeld bekend dat Ines, de vertegenwoordiger in België van de firma Decca Navigator, een verhoging heeft aangekondigd van de huur- en onderhoudskontrakten (Decca en plotter.)

Onmiddellijk heeft de Rederscentrale hiertegen geprotesteerd bij Decca te Londen zelf.

Wij moeten nochtans realistisch blijven voor wat het gevolg daarvan kan zijn, want wij weten dat Decca een monopolie heeft en in het verleden alle kritiek gewoon afwimpelde met het gezegde „men is niet verplicht van dergelijk materiaal te huren, dus als men wil betalen dat men dan het kontrakt opzegt”.

Dit is natuurlijk een uitlating van de sterkste, temeer daar men thans moeilijk is in zee te steken zonder Decca, zelfs zonder plotter.

Wij herinneren ons nog dat bij een vorige verhoging alle beroepsverenigingen verenigd in de West European Fishery Conference waarin 17 landen vertegenwoordigd zijn, ter gelegenheid van een bijeenkomst te Londen ook een onderhoud met Decca hebben gehad en dat zelfs dit onderhoud nutteloos was.

Thans hebben de reders het bedrag van de nieuwe huur- en onderhoudsprijs ontvangen. Wellicht kan worden aangeraden nog geen kontrakt te tekenen voor 1976.

Voor het lopend jaar zal er niets anders opzitten, alhoewel steeds een gezamenlijke aktie, maar dan moet iedereen meedoen, mogelijk is.

Wij komen hierop terug en zijn inmiddels benieuwd wat Decca te Londen ons zal antwoorden.

NEDERLANDERS OP ONZE KUST ?

Sommige reders hebben vastgesteld dat zelfs binnen de 3 mijl Nederlandse vaartuigen de visserij beoefenen op tong en schol.

Nochtans is het voldoende geweten dat sinds 1 januari ll. in het raam van het Noordoost Atlantische Visserijbedrag de kwotaregeling tot stand is gekomen, waardoor de visserij op tong en schol verboden is voor vissersvaartuigen groter dan 50 BT en 300 PK binnen de 12 mijlenzone op de continentale kusten van de Noordzee.

Bovendien is het genoegzaam bekend dat veel Nederlandse „koters” uitgerust zijn met krachtige motoren en geen enkele vergelijking meer doorstaan met onze kustvaartuigen.

Het is dan evenzeer begrijpelijk dat het hard tegen de borst stoot van onze kustvissers-reders, die met lede ogen de activiteiten van sommige noorderburen moeten aanzien en hun mistevredenheid is des te beter te begrijpen als men weet dat ze bij een bries van 5 à 6, zoals dit deze week het geval is geweest, gedwongen zijn binnen te lopen, terwijl die groter Nederlandse vaartuigen op verboden terrein de visserij verder beoefenen.

Zoals wij ook en regelmatig in Nederlandse vakbladen zelf lezen dat fairpay en discipline moet worden opgebracht inzake de opgelegde verplichtingen, verwondert het ons dat thans deze feiten moeten worden vastgelegd. Er dringt zich dan ook een doelmatige controle op.

STEEDS DE QUOTAREGELING

Op het secretariaat van de Rederscentrale zijn kaarten en documenten te bekomen die een duidelijk overzicht geven van de verschillende quotastelsels in de diverse gebieden.

Geïnteresseerden kunnen zich op het bureel aanbieden.

DE STAATSTUSSENKOMST IN DE MAZOUTPRIJS

Volgens het vorige principe kon slechts beroep worden gedaan op de staats-toelage (0,50 fr. per liter tot eind 1975 en 0,30 fr per liter voor het eerste kwartaal 1976) wanneer de geleverde mazout betaald was.

Zoals medegedeeld is inmiddels reeds een wijzigend Koninklijk Besluit verschenen dat de reders toelaat, wanneer de geleverde gasolie nog niet is betaald, het bedrag aan toelage rechtstreeks aan de leverancier te laten betalen.

Hiervoor dient een door de reder en de betrokken leverancier ondertekende verklaring toegevoegd te worden aan de subsidie-aanvraag. Deze verklaring dient op de formulieren aangebracht en luidt als volgt : «De Staat zal zich geldig ontlasten door het vereffenen van onderhavige schuldvordering aan mijn mandataris, de firma, mits vermelding van de omstandige gegevens die toelaten de toelating, die voor mijn rekening geschiedt, correct te registreren.

DE REIDER

DE LEVERANCIER

Reders die derhalve zulks wensen hoeven deze verklaring op de formulieren zelf aan te brengen en te tekenen, alsook te laten medeteekenen door de leverancier.

Van de gelegenheid maken wij gebruik mede te delen dat de Rederscentrale aangedrongen heeft bij de bevoegde overheid opdat de toelage die thans nog geldt tot eind maart, minstens zou worden verlengd.

Onderhandelingen zijn hieromtrent aan gang.